

Ester van Muijen:

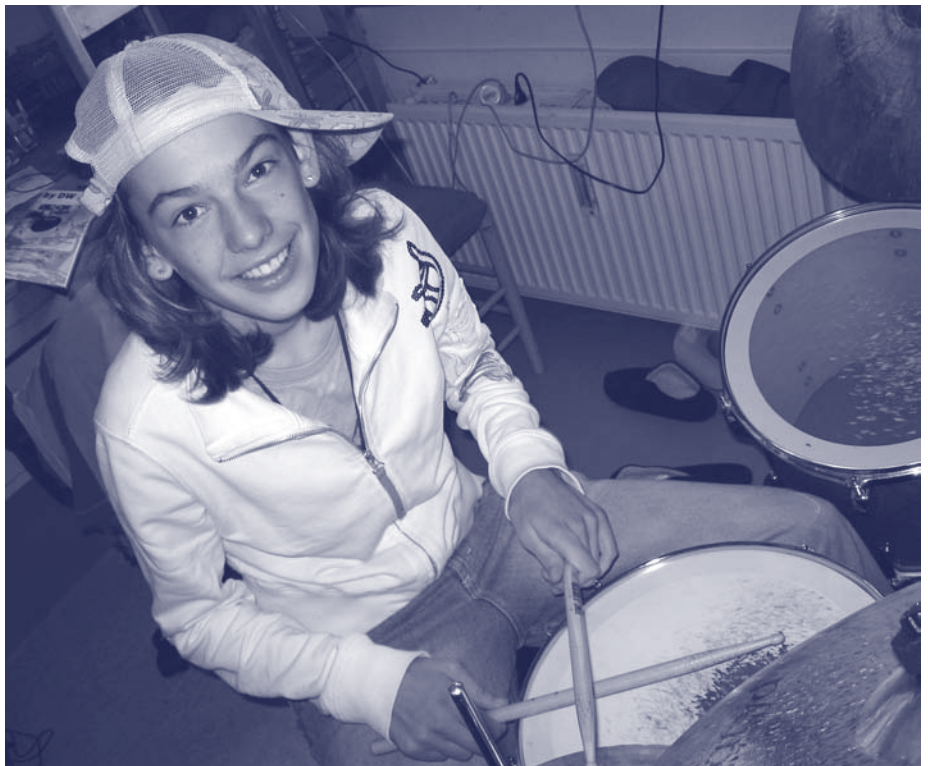
‘Bij vrouwenvoetbal is óók veel spektakel!’

‘In mijn team zitten helemaal niet alleen hele stoere meisjes. Sommigen staan zo uren voor de spiegel. Er zijn wel nog steeds erg weinig meiden die voetballen in Wageningen. Wij hebben eigenlijk altijd oudere tegenstandsters en de jongere meisjes moeten zelfs tegen jongens spelen.’

Interview/foto: Janneke Bruil

Ester is 14 jaar oud en zit met veel plezier op dammen, drummen en voetbal. Echte jongenswerelden, zou je zeggen. Hoe zit dat tegenwoordig? Volgens Ester bestaan er nog wel wat vooroordelen. ‘Jongens denken vaak dat ze makkelijk kunnen winnen van meisjes. Onze reactie is dan: ‘oké, dan gaan we ze echt pakken’. Jongens doen vaak een beetje lacherig over meisjesteams, maar als we goed presteren, is het goed. Er zijn wel verschillen. Mannen hebben over het algemeen een betere motoriek, en betere techniek, en zijn ook sneller dan vrouwen. Maar wij kunnen beter tegen ons verlies. Sommige mensen denken dat meisjesvoetbal daarom ook saai is, maar dat is helemaal niet waar! Er is niet minder spektakel en het is ook niet zo dat vrouwen ‘liever’ spelen. Ze maken net zo goed de hele tijd overtredingen.’

Een dergelijk idee bestaat ook in de damwereld, legt Ester uit: ‘Ze zeggen dat meisjes verdedigender dammen, en dat ze minder fanatiek zijn, maar ik weet niet of dat echt zo is. Wel word je daardoor als meisje vaak onderschat bij het dammen. Maar goed, soms is dat juist wel handig!’ Op de muziekschool van Ester is er maar één ander meisje dat drumt en bij dammen is er ook maar één ander meisje. Is dat vervelend? ‘Soms komen de mannen bij me staan als ik aan het dammen ben, met echt een houding van ‘ik weet het beter’. Er ontstaat dan een beetje een opschepperig

sfeertje. De mannen hebben het alleen maar over dammen en voetbal. Ze praten vaak het commentaar van de tv na en hun gesprekken zijn veel onpersoonlijker dan die van ons. Een pluspunt is dat ik heel snel contact heb met andere dammende meisjes. Wij zijn nou eenmaal altijd in de minderheid en zoeken elkaar sneller op.’

Redelijk gelijk

Over de toekomst heeft Ester nog geen duidelijk beeld. Ze zegt: ‘Ik zou later wel iets met voetbal willen doen, maar ik ben denk ik niet goed genoeg. Ik had mijn talent voor dammen liever gehad bij voetbal. Van dammen krijg je zo’n hoofdpijn. Er is helaas ook maar één club waar betaald voetbal voor vrouwen is, bij FC Twente.’ Het motto ‘kies exact’ waarmee een vorig kabinet pogingen deed om meisjes aan de wis- en natuurkunde te krijgen, is Ester niet bekend. Zij

kies liever voor een talenpakket, omdat dat ‘handiger is bij het maken van contacten.’ Ester, lachend: ‘Het lijkt mij wel vet om fotograaf te worden.’

Tot slot, wat betekenen termen als ‘emancipatie’ en ‘feminisme’ nog voor een puber van nu? Het zijn termen die Ester in ieder geval weinig zeggen. ‘Ik weet niks van hoe dat allemaal begon. Voor mij zijn vrouwen gewoon redelijk gelijk aan mannen.’ Ze vertelt dat een van haar leraren eens een grapje maakte en zei ‘het enige recht van een vrouw is het aanrecht’. Ester trekt haar wenkbrauwen op. ‘Ik kan me bijna niet voorstellen dat er vroeger zo over vrouwen werd gedacht, dat ze niet meer dan een sloofje waren. Wat zeg je? Het glazen plafond? Nooit van gehoord!’

Ester van Muijen woont in Wageningen